

mer, at selve den Motivering, som de ærede Forslagsstillere have givet for at komme til et saadant Resultat, efter min Mening ikke holder stik. Jeg skal ikke videre opholde mig ved den Holdning, hvori den offentlige Debat, d. v. s. Bladene, fra først af have stillet sig i Spørgsmaalet om Oberst Myhres Afsted, og at denne dengang var en anden, end den nu er. Der er, om jeg saa maa kalde det, skeet en Frontforandring overfor Spørgsmaalet om Oberst Myhres Afsted. De ærede Forslagsstillere have udelukkende stillet sig i den sidste Frontstilling og de selv have maaskee aldrig været i den første, i hvert Fald antager jeg, at de nu ikke tiltræde den første Holdning, siden de aldeles ikke ere komne frem med denne Side af Sagen. Men selv denne anden Stilling til Sagen indeholder ikke noget tilstrækkeligt Motiv til den Fordring, som stilles, om en almindelig Undersøgelse; det synes mig klart, at den offentlige Debat kun har omfattet en enkelt Episode paa hiin uhyggelige Dag, om hvad der foregik paa et Tidspunkt, da Spørgsmaalet om Als's Erobring eller ikke af Sjælden allerede i en væsentlig Grad var afgjort, og hvorvel der naturligvis ogsaa kan være Spørgsmaal om der under denne Episode ogsaa virkelig blev gjort alt det, som man havde ventet, saa er dette efter min Mening ikke afgjørende ligeoverfor Spørgsmaalet om Tabet af Als. Dette er en Mangel i den fuldstændige Begrundelse, at det, der angives som Grund til, at man kommer med Hovedfordringen, ikke angaaer Hovedfordringens Kjerne. Jeg er altsaa overhovedet imod, at der stilles noget Dnske om, at en Undersøgelse maa finde Sted, og jeg kan ikke see nogen Begrundelse for Dnsket i de ærede Herrers Udvikling. Naar jeg nu seer paa selve den Form, som de ærede Forslagsstillere have givet deres Forslag, da blev det vel fremhævet af den ærede Ordfører for denne første Dagsorden, at den var stillet i en mild Form, idet der kun blev sagt til Regeringen, at man anbefalede den at gjøre det og det, men jeg vil dog tillade mig at henvende Opmærksomheden paa den anden Afdeling af Forespørgslen, og spørge, om ikke deri indeholdes en saa haard Form, som det vel er muligt for Rigsdagen at give den. Rigsdagen

figer deri: „at iværende Samling er saa langt fremrykket og dette Things Formyelse ved almindelige Valg saa nær forestaaende, at en omfattende Undersøgelse vanskeligt vil kunne gennemføres med de forfatningsmæssige Midler, som staae til Thingets Raadighed.“ Derfor „anbefaler“ man altsaa Regeringen at gjøre dette som en frivillig Sag. Men er dette ikke netop at sige, at, da vi, hvor gjerne vi end vilde, ikke kunne, da den fuldstændige Magt dertil i Dieblisset stortes os, bede vi Regeringen om at gjøre dette, men hvis det ikke stortede paa Evne, vilde vi ganske vist gjøre det? Dette synes mig dog at være om ikke en ligefrem Trusel, — den ærede Ordfører har paa anden Maade bragt Trusel ind igjennem sit Foredrag — saa i alt Fald en Bøn af Nødvendighed, som har Fordringens Charakter. Det bliver virkelig ikke mildere, fordi man i tredje Afdeling taler med mildere Ord. Jeg skal kun meget lidt omtale det Vindringsforslag, som er blevet stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), fordi det forekom mig, at han selv, idetmindste hvad angaaer Forhandlingen her idag og Spørgsmaalet om dets Vedtagelse, har frafaldet det. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem udtrykkelig har taget det tilbage, men i hvert Fald gjorde han ikke selv noget stærkt Forsøg paa at faae det gennemført. Jeg vil derfor kun sige, at det er mindre heldigt affattet — i sproglig Henseende navnlig er det andet Stykke saa uklart, at den Sætning, som der udtales, ligesaa godt kan udtrykke det Modsatte af det, som synes at være hans Mening. Med Hensyn til det Forslag til en ny Dagsorden, som er fremkommet fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) skal jeg sige, at jeg overhovedet maatte ønske, at ingen Dagsorden idag blev vedtagen, og det af den simple Grund — hvori jeg i det Væsentlige kan slutte mig til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) — at det forekommer mig, at der ikke er nogen særdeles stor Anledning for det øvrige Thing til, om jeg saa maa sige, at hjælpe de ærede Forslagsstillere ud af den Situation, som de have bragt frem, uden paa nogen Maade at søge den alminde-